Regionalna geografija Slovenije

Naloga

Alpe –Naravnogeografske značilnosti

KAZALO

1. Alpe stran 3
2. Julijske Alpe stran 3
3. Karavanke stran 3
4. Kamniško-Savinjske Alpe stran 4
5. Viri stran 5

Priloga: Delovni list in rešitve

ALPE- naravnogeografske značilnosti

Slovenske alpske pokrajine so nastale z alpidsko orogenezo v terciarju, ledeniško preoblikovanje pa se je začelo v pleistocenu.
Alpske pokrajine delimo na Karavanke, Julijske Alpe in Kamniško-Savinjske Alpe. Podnebje v Alpah pa je večinoma gorsko, ki se prepleta z celinskim, odvisno za katero nadmorsko višino gre.

JULIJSKE ALPE

Delimo jih na Vzhodne in Zahodne Julijske Alpe. Zahodne Alpe ležijo po večini v Italiji. So največje in najvišje gorovje v Sloveniji. Poleg več visokogorskih skupin spadajo k Julijskim Alpam tudi Pokljuka, Mežakla in Jelovica. Ne smemo pa pozabiti tudi triglavske doline- Vrata, Kot in Krma. Vse te pa so posledica ledeniške preoblikovanosti. Julijske Alpe sestavljajo karbonatne kamnine, v večini apnenec in delno dolomit. Tako tvorijo visokogorski kras. Značilne visokogorske kraške oblike pa so brezna in podi. Danes se v Julijskih Alpah nahaja tudi eden izmed dveh ledenikov na naših tleh, Triglavski ledenik. V ledeniških kotanjah pa so nastala visokogorska jezera. Manj znana pa so šotna barja, ki jih najdemo na Pokljuki. V Julijskih Alpah pa se nahaja tudi Triglavski narodni park. Reke ki jih lahko naštejemo pa so Sava Dolinka, Sava Bohinjka in Soča. Kot vodno zajetje pa imamo tudi Bohinjsko jezero in Blejsko jezero, ki sta ledeniško tektonskega nastanka.

KARAVANKE

Delimo jih na Vzhodne in Zahodne Karavanke. Slemenitev poteka v smeri zahod-vzhod. Po južni verigi Karavank poteka skoraj v celoti državna meja. Karavanke sestavljajo tako karbonatne kot silikatne kamnine. Kot silikatne kamnine najdemo peščenjak, skrilavi glinovci. Najstarejša kamnina, ki so jo našli v okolici Jezerskega pa je devonski apnenec. Najmlajše kamnine pa so nastale v eocenu, ko so se v plitvem morju odlagali peščenjaki, glinavci in laporji. Posledica gubanja različnih plasti v preteklosti pa so tudi rude ki jih lahko najdemo danes v Karavankah. Jih je malo in so manj kakovostne. Nahajališča premoga so v Javorniškem Rovtu, v Savskih jamah nad Jesenicami so izkoriščali železovo rudo, pod Stegovnikom so sledi cinka, svinca in bakra, v Medvodju pa je bakrova ruda. Orografsko zgradbo pa lahko pojasnimo tudi s pomočjo štirih kamninskih pasov. Prvi je južni pas silikatnih kamnin. Ta sega od Tržišče Bistrice prek Jezerskega do Solčavskega. Drugi je srednjekaravaški apeniški pas. Sestavlja južno verigo Karavank. Tretji je severni pas silikatnih kamnin. Zadnji pa je severni apneniški pas kot severna veriga Karavank. Večina je na avstrijski strani in predstavlja območje Periadriatskega šiva. Sestavljen je večinoma iz magmatskih in metamorfnih kamnin. Kot površinske vode najdemo Kokro in Trižiško Bistrico.

KAMNIŠKO-SAVINJSKE ALPE

Delimo jih na Strožiško skupino, na Osrednji del ali Grintovško skupino in na visoke kraške planote. Od ostalih skupin so Kamniško-Savinjske Alpe nižje. Kamninska sestava Kamniško-Savinjskih Alp so karbonatne kamnine, predvsem apnenci in nekoliko manj dolomiti. Vendar pa najdemo tudi območja mlajših predornin in tufa. Območje je prav tako ledeniško preoblikovano, do danes pa se je ohranil le majhen ledenik pod Skuto. Posledica ledenikov so tudi široke doline, ki jim domačini pravijo kar kočne. V Kamniško-Savinjskih Alpah pa najdemo tudi najvišji slap Čedca ki je včasih meril 130m v višino a se je nekaj let nazaj v nesreči skrajšal na 90m. Posebnost, ki jo najdemo le v Kamniško-Savinjskih Alpah pa je tudi škaf. Primer je v snežišču v zatrepu Matkovega kota. Med površinske vode Kamniško-Savinjskih Alp prištevamo Savinja, Kamniška Bistrica, Bela in Meža.

VIRI

- Geografija Slovenije 2, učbenik za 4. letnik gimnazij, Igor Lipovšek
- Slovenija pokrajine in ljudje, založba Mladinska knjiga, 1999